

"ГЕРОЙ" АБО "ГЕРОЇНЯ" НАШОЇ ОПОВІДІ

Посилання на файл:

[geroygeroinya-nashoi-opovidi.pdf](#)

* Текст файлу знаходиться після додатків.

(Джерело: Роздатковий матеріал)

УРИВОК ІЗ РОМАНУ АНАТОЛІЯ КУЗНЕЦОВА "БАБИН ЯР"

Посилання на файл:

<urivok-iz-knijki-anatoliya-kuznecova-babin-yar.pdf>

* Текст файлу знаходиться після додатків.

(Джерело:)

ВИСЛОВЛЮВАННЯ ПАСТОРА МАРТИНА НІМЕЛЛЕРА

Посилання на файл:

[vislovyuvannya-pastora-martina-nimellera.pdf](#)

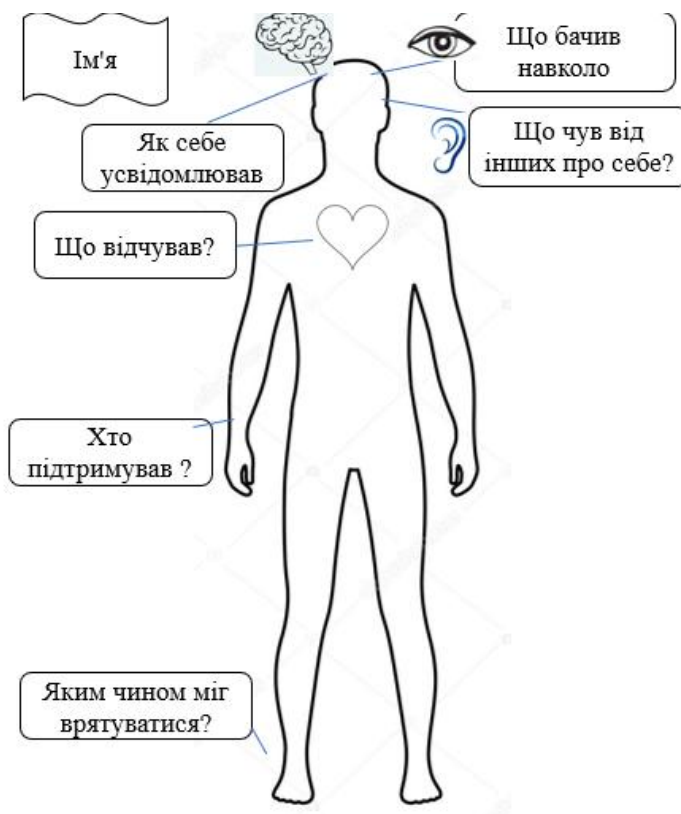
* Текст файлу знаходиться після додатків.

(Джерело: Энциклопедия Катастрофы / Под ред. И. Гутмана. – Иерусалим, 1990. – С. 814)

«Герой/героїня» нашої оповіді

Завдання учням для роботи у групах/парах:

1. Використовуючи матеріали виставки, знайдіть інформацію про типового представника групи, підшукайте відповідне фото.
2. Попрацюйте над наповненням історії «героя/героїні»
3. Підготуйтеся до представлення роботи групи/пари відповідно до алгоритму.

Алгоритм представлення роботи групи/пари:

1. Фото, ім'я (якщо відомо).
2. У яких умовах, імовірно, опинився «герой/героїня» вашої історії у часи Другої світової війни? (Якщо відома точна біографія – розкажіть про неї.)
3. Чому йому/їй і таким, як він/вона, загрожувала небезпека (походження, релігія...)?
4. Чи могли вони врятуватись? Як саме? Що збільшувало їхні шанси на порятунок? Що зменшувало шанси на порятунок? Наведіть приклади.
5. Чи усвідомлювали «герой/героїня» вашої історії себе представниками вказаної групи? Яка ідентичність, на вашу думку, могла бути важливою для них самих? Яким чином їх могли ідентифікувати інші?

Зверніть увагу, що одна й та сама особа могла належати одночасно до кількох груп, і, це, відповідно, могло впливати на її становище.

Уривок із книжки Анатолія Кузнецова «Бабин Яр»

«Жи́ды, ля́хи и моска́ли – наилюте́йшие вра́ги Украи́ны»

На заборах еще висели советские плакаты с карикатурами на Гитлера, но в одном месте они были заклеены немецкими. На черном листе желтыми штрихами были нарисованы картинки счастливой жизни, которая теперь будет: упитанные чубатые мужики в казацких шароварах пахали волами землю, потом размашисто сеяли из лукошка. Они весело жали хлеб серпами, молотили его тоже вручную – цепами, а на последней картинке всей семьей обедали под портретом Гитлера, украшенном рушниками.

И вдруг я рядом прочел такое, что не поверил своим глазам:

«ЖИ́ДЫ, ЛЯ́ХИ И МОСКА́ЛИ – НАИЛЮТЕ́ЙШИЕ ВРА́ГИ УКРАИ́НЫ!»

У этого плаката впервые в жизни я задумался: кто я такой? Мать моя – украинка, отец – русский. Наполовину украинец, наполовину «москаль», я, значит, враг сам себе.

Дальше – хуже. Мои лучшие друзья были: Шурка Маца – наполовину еврей, то есть жид, и Болик Каминский – наполовину поляк, то есть лях. Сплошная чертовщина. Немедленно сообщил бабке.

– Не обращай внимания, сынок, – сказала она. – То дураки написали.

Допустим, дураки. Но не написали, а напечатали. Зачем такой бред печатать и расклеивать по заборам?

**Висловлювання Пастора Мартіна Німеллера (1892–1984), протестантського теолога,
в'язня концтаборів**

Коли вони прийшли за комуністами, я мовчав – я не був комуністом.

Коли вони прийшли за соціал-демократами, я мовчав – я не був соціал-демократом.

Коли вони прийшли за профспілковими активістами, я мовчав – я не був членом профспілки.

Коли вони прийшли за євреями, я мовчав – я не був євреєм.

Коли вони прийшли за мною – вже не було кому заступитися за мене.

(Енциклопедія Катастрофи / Под ред. И. Гутмана. – Иерусалим, 1990. – С. 814)